

برایم بسیار مهم هستند. به همین خاطر بازیگرانی را انتخاب کردم که توانمند باشند تا بتوانند کاراکترهایی که طراحی کردم را به خوبی به حرکت در آورند و از پس بازی در این نقش‌ها برآیند. در این فیلم با بازیگران زیادی صحبت کردم که اغلبشان راغب بودند با هم همکاری کنیم. اما در نهایت، رضا بابک و گلچهره سجادیه برای نقش‌های اصلی فیلم انتخاب شدند که در بهترین شکل ممکن، نقش‌ها را باورپذیر کردند.

روند پیش تولید و تمرین با بازیگران چگونه پیش رفت؟

بیشتر سعی کردیم که با هم گفت‌وگو و تعامل کنیم تا بازیگران به درک از شخصیت برسند. البته که تمرین نیز انجام دادیم اما بیشتر در صحنه تمرین کردیم، چرا که گفت‌وگوهایی که در پیش تولید انجام داده بودیم کافی بود و بازیگران نسبت به فیلمنامه و کاراکتر آگاهی داشتند. اما با توجه به اینکه فیلم «ترک عمیق» یک فیلم آپارتمانی است، با عوامل فیلم همچون فیلمبردار کار یک ماه قبل از شروع تولید در لوکیشن صحبت می‌کردیم و دوکوپاژها را مرور می‌کردیم تا نسبت به انتظارات یکدیگر آگاهی یابیم.

دوکوپاژ را در پیش تولید طراحی کردید یا در حین انجام ضبط دوکوپاژ انجام دادید؟

تاکنون دوکوپاژهای تمام آثارم را در سر صحنه انجام داده‌ام. به نظر من بر مبنای شرایط، دوکوپاژها متغیر است و بهتر است که حین فیلمبرداری طراحی شود.

از جذابیت‌های ساخت این فیلم بگویید.

کار کردن با بازیگران نازنینی همچون رضا بابک، گلچهره سجادیه، بابک انصاری و همچنین عوامل حرفه‌ای نظیر محمد آلاپوش، پیمان یزدانیان، شهرام خلج و... از بزرگ‌ترین جذابیت‌های ساخت این فیلم بود.

چشم‌اندازتان برای اکران عمومی چیست؟

بستگی به این دارد که بازخورد منتقدان، خبرنگاران و مخاطبان چگونه باشد. به هر حال فیلم سینمایی «ترک عمیق» یک فیلم اجتماعی است، اما با توجه به شرایط حاکم بر سینماهای کشور و افزایش اکران آثار کم‌مدی، برنامه‌ریزی برای اکران عمومی در این شرایط کنونی کمی سخت و پیچیده است. اما امیدوارم بازخوردها مثبت باشد تا بتوانیم هر چه زودتر برای اکران عمومی آماده شویم.

بنظر شما جایگاه سینمایی اجتماعی امروزه چگونه است؟

سینمای اجتماعی امروزه در جایگاه خوبی قرار ندارد. اما امیدوارم که اکران آثار اجتماعی مانند دهه‌های گذشته بهتر شود و این موضوع هم از جانب دولت، سینماداران، پخش‌کنندگان و عموم مردم اهمیت ویژه‌ای داده شود. واقعیت این است که همه ما بخاطر علاقه زیاد به آثار اجتماعی فیلمساز شدیم.

برنامه‌ای برای اکران به جشنواره‌های خارجی دارید؟

قطعا به فکرش هستیم، برنامه‌هایی در نظر گرفته شده که امیدوارم بعد از جشنواره فجر این امکان فراهم شود.

صحبت پایانی

بسیار خوشحالم که امروز با فیلم «ترک عمیق» در چهل و سومین جشنواره بین‌المللی فجر حضور دارم. از طرف دیگر، بسیار خوشنودم که تعداد حضور فیلم اولی‌ها در این دوره از جشنواره نکته حائز اهمیت این جشنواره است و طبق اخباری که شنیده‌ام، آثار شایسته و درخوری ارائه شده و قطعا برای تمام آثار زحمات زیادی کشیده شده است. ناگفته نماند که فیلم «ترک عمیق» نیز از این دسته فیلم‌هاست و برایش زحمات زیادی کشیده شده است. به هر حال امیدوارم که فیلم «ترک عمیق» در این جشنواره دیده شود و باز خورد خوبی به دست آورد. خصوصا با توجه به اینکه این دوره از جشنواره با تدبیر و مدیریت آقای شاهشواری در مسیر حرفه‌ای پیش می‌رود، قطعا اتفاقات خوشایندی رقم خواهد خورد. به همین دلیل، برای تمام دوستان و همکارانم آرزوی موفقیت دارم و امیدوارم فیلم‌های تک‌تک آنها دیده شود.

بابک انصاری، بازیگر:

باید انحصارگرایی را تمام کنیم

بابک انصاری، بازیگر سینما و تلویزیون از سال ۱۳۸۲ وارد عرصه

سینما شد و با فیلم سینمایی «شهر زیبا» به شهرت رسید. وی اخیراً در فیلم سینمایی «ترک عمیق» به کارگردانی آرمان زرین کوب به ایفای نقش پرداخته است. در این مصاحبه، انصاری از دلایل کم‌کاری اخیر خود در سینما و چالش‌های بازی در فیلم سینمایی «ترک عمیق» صحبت می‌کند. او همچنین در این گفت‌وگو به نگرانی‌هایش درباره انحصارگرایی در صنعت سینما و از وضعیت هنرمندان خانه‌نشین می‌گوید.

چه شد که بازی در فیلم سینمایی «ترک عمیق» را پذیرفتید؟

تا قبل از همکاری با آرمان زرین کوب، او را فقط در قامت یک تهیه‌کننده سرشناس با آثار مطرح و پرمخاطب تلویزیونی می‌شناختم، اما بعد از دعوت به کار از سوی ایشان متوجه شدم که تجربه کارگردانی هم داشته‌اند. در صحبت‌های اولیه با هم تبادل نظر کردیم و در همان جلسه اول با شنیدن صحبت‌های ایشان در مورد کار و کلاس سینما، به دانش و توانایی ایشان در زمینه فیلمسازی پی بردم و برای حضور در این کار با قوت قلب حاصل شده از گفت‌وگویی که کردیم و شنیدن نام آقای رضا بابک و خانم گلچهره سجادیه در ترکیب بازیگران (که هر دو از اساتید خوب در حوزه بازیگری هستند) راغب شدم تا در این فیلم حضور داشته باشم.

از دلیل کم‌کاری‌تان بگویید. شما در آثار درخشانی همچون فیلم سینمایی «شهر زیبا» هنر نمایی کردید، اما بعد از آن آهسته‌تر حرکت کردید؟

از سال ۱۴۰۱ تا به امروز پیشنهادهای تلویزیونی زیادی داشته‌ام اما نپذیرفتم. چرا که فیلمنامه و کلیت آثار پیشنهاد شده در راستای مسیر فکری و باورهای من نبود و به همین دلیل ترجیح دادم که کار نکنم. سال ۱۴۰۲ قرار بود یک سریال مجدداً برای آقای زرین کوب در پلتفرم‌های نمایش خانگی بازی کنم که متأسفانه به دلایل مختلف آن پروژه به سرانجام نرسید و ساخت آن کنسل شد. اما به طور کلی می‌توانم دو علت مهم را در این باره به شما بگویم: اول کم شدن حجم تولیدات با کیفیت و آبرومند در سینما، تلویزیون و تئاتر در چند سال اخیر و دوم وسواس و ایده‌آل‌گرایی خودم، که هم خوب است و هم بد. خوب است از این جهت که سعی می‌کنم تا جایی که در توانم هست به سراغ کارهایی که بی‌کیفیت هستند و یا مخالف باورهای شخصی من است نروم و آن‌ها را انجام ندهم. و بد است از این بابت که در شرایط کنونی این نوع نگاه خریدار چندانی ندارد و تبعات آن کم‌کاری و دست و پنجه نرم کردن با مسائل و مشکلات مالی حاصل از کم‌کاری است. که همین دلیل دوم باعث می‌شود گاهی تن به بازی در کارهایی بدهید که باب میل و سلیقه‌تان نیست تا بتوانید از پس مشکلات زندگی و شرایط بد اقتصادی برآید. در واقع با اوضاع اقتصادی اسفناک امروز در جامعه و ضعف‌های موجود در حوزه فرهنگ و هنر، زیاد پافشاری کردن بر ایده‌آل‌های هنری و اصرار به رعایت همه استانداردها مساوی است با خانه‌نشینی و از بین رفتن عمر و توانایی‌های یک هنرمند. من تا امروز سعی کرده‌ام تا جایی که می‌توانم در کارهایی که فکر می‌کنم انجام دادنشان درست نیست، حضور نداشته باشم. اما گاهی اوقات جبر شرایط و زندگی آنچنان زیاد بوده که نتوانسته‌ام به تصمیمم پایبند بمانم و مجبور شده‌ام به کار کم‌کیفیت تن بدهم.

در واقع شما معتقدید که بعد از بازی در فیلم سینمایی «شهر زیبا»، اثر درخشانی به شما پیشنهاد نشده است؟

اساساً به علت ساختار خاص سینمای ما، تعداد کثیری از بازیگران حتی صاحب‌نام، انتخاب‌گر نیستند، بلکه انتخاب می‌شوند! حالا اینکه عده‌ای از همکاران محترم بنده مدعی هستند که سالانه چندین پیشنهاد عالی به آن‌ها می‌شود و آن‌ها نمی‌پذیرند، بیشتر یک شوآف و بازار گرمی کودکانه است. همه ما در همین جامعه و در همین سینما و تلویزیون و تئاتر مشغول به کار هستیم و می‌دانیم و می‌بینیم که اوضاع چگونه است. البته هستند عده‌ای که انتخاب‌گر هستند اما شاید کمتر از ۲ درصد باشند! آن هم به چندین علت: شهرت و قدرت بسیار زیاد، حمایت‌های پنهان و حضور در دایره انحصاری بوجود آمده در این چند سال اخیر توسط عده‌ای از همکاران، به ویژه در پلتفرم‌ها که فرصت حضور و فعالیت در کارهایشان را به همه نمی‌دهند و افراد را به نوعی به دو دسته «خودی» و «غیرخودی» تقسیم کرده‌اند. به ترکیب تقریباً ثابت بازیگران سریال‌ها و ژانلیتی‌شوهای ساخته شده در پلتفرم‌ها نگاهی بیندازید. همه چیز مثل روز روشن است. برای اینکه از سوال شما دور نشوم این را هم بگویم که «شهر زیبا» یک استثنا بود. مگر

در طول تاریخ سینما ما چند فیلم شاهکار ساخته می‌شود که یک بازیگر شانس حضور در آن را داشته باشد؟ با این حساب اگر یک بازیگر در سینمای ما، یک بار در فیلمی درخشان و شاهکار بازی کرد، نه خودش و نه مخاطب نباید این توقع را داشته باشند که همیشه و همه کارهای او در همان سطح باشند. باید ظرفیت هر عرصه‌ای را نگاه کرد که تا چه حد است و بعد در مورد محصولات آن قضاوت کرد. سینمای امروز ما همین که هر ده سال یک‌بار دو یا سه فیلم عالی و قابل دفاع تولید کند، جای شکرش باقی است. اما اگر می‌خواهیم هر سال شاهد فیلم‌های درخشان و بازی‌های خوب و درخشان باشیم، ابتدا باید زیرساخت‌های اقتصادی، حمایتی، تجربی و دانشی آن را فراهم کنیم. انحصارگرایی را تمام کنیم، از حجم میزبانی‌ها کم کنیم و آزادی عمل بیشتری به فعالان در این حوزه و در همه زمینه‌ها بدهیم تا شاهد اتفاقات بزرگ‌تر و درخشان‌تر باشیم.

برگردیم به فیلم سینمایی «ترک عمیق». لطفاً از چالش‌ها و جذابیت‌های بازی در این فیلم بگویید.

در «ترک عمیق»، من نقش مامور پلیسی را بازی می‌کنم که وارد خانه یک پیرمرد و پیرزن شده و با داستانی تاریک در گذشته آن‌ها روبرو می‌شود. داستانی که از سر اتفاق شاید ارتباطی هم به زندگی شخصی خود این پلیس داشته باشد. نگاه من به این نقش در ابتدا ساختن و بازی پلیسی بود که ممکن است هر روز در کوچه و خیابان ببینیم. در جهان ما هیچ انسانی نه سفید مطلق است نه سیاه مطلق! همه خاکستری هستیم، حالا بعضی‌ها خاکستری روشن و بعضی‌ها خاکستری تیره. در رابطه با افراد در هر صنف و هر شغل نیز این مسئله صدق می‌کند. اما طی جلساتی که با زرین کوب داشتم، قرار بر این شد که پلیس این فیلم، پلیسی باشد که ایده‌آل ذهنی آقای زرین کوب است و البته خود من هم دوست دارم همیشه پلیس را با چنین ویژگی‌هایی ببینم. قضاوت را به عهده مخاطبان می‌گذارم و امیدوارم که فیلم را دوست داشته باشند.

کار کردن با زرین کوب چگونه بود؟

تجربه همکاری با زرین کوب برای من جذاب بود. او دیسپلین خاصی سر صحنه دارد و دوست دارد همه چیز مطابق تصویر ذهنی که ساخته پیاده‌سازی شود. البته نه به این معنی که دست بازیگر را ببندد. نه! اصلاً! اما می‌خواهد همه چیز در مسیری که طراحی کرده است قرار بگیرد و از آن خارج نشود! شخصاً به عنوان بازیگر از اینکه می‌بینم کسی با دانش و درایت تمام اکت‌های من را چک می‌کند و حواسش به آنچه شکل می‌گیرد هست، بسیار لذت می‌برم. چون اطمینان حاصل می‌کنم که می‌داند دقیقاً چه چیزی می‌خواهد. به همین خاطر برای من تجربه همکاری با آرمان زرین کوب بسیار لذت‌بخش بود و امیدوارم مجدداً تکرار شود.

فکر می‌کنید این فیلم در جشنواره چه بازخوردی پیدامی‌کند؟

واقعاً در این باره نمی‌توانم پیشگویی کنم. فقط امیدوارم که مردم فیلم را دوست داشته باشند و در نگاهشان فیلمی شریف باشد.

صحبت پایانی

سینما، تلویزیون، تئاتر و پلتفرم‌های شبکه نمایش خانگی و محصولات آن‌ها برای همه مردم جامعه است. همه باید به سهم خودشان دست پیدا کنند. مخاطب باید محصولی که دوست دارد را ببیند نه محصولی که به او تحمیل می‌شود! به عنوان مثال ببینید این روزها چه اندازه تمرکز در ساخت کارهای کم‌مدی و طنز بالاست و به ژانرها و گونه‌های دیگر کمتر پرداخته می‌شود. به طوری که مردم هم کم‌کم دارند از این تکرار خسته می‌شوند و با ساختن کلیپ در فضای مجازی این تکرار‌ها را مسخره می‌کنند! شکستن این فضای تک‌بعدی می‌تواند نتایج بهتری داشته باشد. به شرطی که پیش از آن از انحصارطلبی دست برداریم و نخواهیم فقط با دوستان مان کار کنیم! امروزه، همکاران زیادی از ما با شایستگی‌های فراوان و حتی کسوت بسیار زیاد، خانه‌نشین هستند و در سکوت و افسردگی به سر می‌برند. جمله معروفی هست که می‌گوید خوشبختی مثل تلفن است! اگر دیگران نداشته باشند، برای تو فایده‌ای ندارد! نام نمی‌برم ولی شنیده‌ام که یکی از کارگردانان نسبتاً قدیمی ما به علت بیکاری این روزها در مترو دست‌فروشی می‌کند! این در حالی است که مردم فکر می‌کنند هر کس که در سینما فعالیت می‌کند اوضاع مالی بسیار خوبی دارد! امیدوارم زیاد خواهی و انحصارطلبی را کنار بگذاریم تا فرصت کار کردن برای اکثریت همکاران مان فراهم شود. امیدوارم این روزها هوای یکدیگر را داشته باشیم.